

[Socialministeren.]

Indlæggelse og Udskrivning paa Anstalter ikke bør lovgives alene for aandssvage, men derimod for saavel aandssvage som sindssyge; thi efter Raadets Opfattelse kan Patienter, der lider af kronisk Sindssygdom, paa mange Punkter sidestilles med aandssvage. Hertil vil jeg sige, at det er jeg i det store og hele ikke uenig med Retslægeraadet om. Men der er heller intet, der forhindrer, at man gennemfører andre Regler for sindssyge end dem, der gælder nu. Det er imidlertid et Omraade, der sorterer under Justitsministeren, og jeg skal derfor henlede Justitsministerens Opmærksomhed derpaa.

De af Retslægeraadet anførte Synspunkter har jeg i det hele været fortrolig med, men jeg har været af den Opfattelse, som er tiltraadt efter omfattende Udvalgsforhandlinger i det høje Folketing, at aandssvages og sindssyges Forhold paa mange Punkter er saa forskellige, at det ikke er rimeligt at give nøjagtig samme Regler for disse to Grupper af syge, hvortil kommer, hvad jeg ogsaa nærmere har redegjort for, at Socialministeriet efter Socialreformens Gennemførelse ønsker Særlovgivning paa dette Omraade specielt for aandssvage.

Endelig finder Retslægeraadet det uheldigt, at Sager vedrørende Sterilisering af aandssvage ikke mere skal behandles af Raadet, men af et særskilt Nævn, som omhandles i § 6, idet Retslægeraadet anser det for det hensigtsmæssigste, at det kun er een Institution, der behandler og har Overblik over disse Sager. Der vil efter dette Forslags Gennemførelse ogsaa kun blive een Institution, idet det specielle Omraade med Hensyn til aandssvage alene falder ind under Nævnet. Men i øvrigt skal jeg bemærke, at det er med Hensigt, dette er gjort, dels fordi Retslægeraadet i Forvejen har saa overordentlig meget Arbejde, dels fordi vi i Socialministeriet ligesom i Folketinget har ment, at der af Hensyn, der saa ofte er gjort gældende, paa dette Omraade burde gælde en særlig Lov. Endelig maa jeg ogsaa gaa ud fra, at de to Institutioner, Retslægeraadet og Nævnet, vil samarbejde saaledes, at den enes Erfaringer kommer den anden til gode.

Der er altsaa for saa vidt sket en Ekspeditionsfejl i Socialministeriet, som man, hvis man havde været opmærksom paa, hvorledes Forholdene laa, kunde have naaet at gøre disse Betragtninger gældende ved Sagens første Behandling. For at det ikke skal se ud, som om jeg kunde ønske, at Retslægeraadets Erklæring ikke blev bekendt for det høje Ting, vil jeg henstille, at Ord-

førerne for de forskellige Partier sammen med mig gennemgaar denne Erklæring fra Retslægeraadet, saa at man er fuldt fortrolig med de Indvendinger og Synspunkter, der er gjort gældende, inden Sagen afgøres ved tredje Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—10 (se Tillæg C. Sp. 1089) *samt dets Overgang til tredje Behandling* vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Vilkaarene for Statens Udlaan.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 992).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—4 (se Tillæg C. Sp. 1083) *samt dets Overgang til tredje Behandling* vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Forbud mod visse S sammenslutninger.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 995).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ordføreren (Rytter): Paa Udvalgets Flertals Vegne skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse. Fra mit Partis Side var der oprindelig stor Modstand imod dette og det efterfølgende Forslag paa Dagsordenen, men da nu disse Lovforslag er blevet stærkt ændret, og da et tredje Forslag, som var fremsat samtidig med dem, om Ændring i Straffeloven, er borttaldet, mener mit Parti at kunne gaa med til dem.